

besvaret bekræftende derhen, at en saadan foreløbig Lov virkeligst skal enten billiges eller forkastes; men det hvorom der endnu kunde være Tvivl eller Spørgsmaal, er, hvorvidt det er nødvendigt, at en udtrykkelig Udtalelse i denne Henseende finder Sted. Jeg for mit Bedkommende har yttret, og kan ikke erkjende at være bleven overbevist ved det, som hidtil derimod er blevet anført, at jeg anseer det for meest correct og rigtigst, at den foreløbige Lov bliver at henvise til et Udvalg, og at der derefter bliver at afstemme i selve Thinget om, hvorvidt Thinget vil billige Loven eller ikke. Forfaavidt der blev gjort den Erindring imod det af Udvalget under Nr. 2 gjorde Indstillingspunkt, at det ikke vilde gaae an at vedtage det, fordi det derved kom til at udgjøre en Deel af Loven, da er det mig aldeles ikke klart, hvorledes denne Mening vilde kunne komme i Samklang med det under Nr. 1. gjorde Indstillingspunkt. Thi det heder der: „at Lovforslaget vedtages“, men det er dog vel ikke Meningen, at disse Ord skulle optages i Loven, og ligesaa lidt kan man paa staae, at, fordi Udvalget har gjort et Indstillingspunkt til Thinget, som det har troet nødvendigt, at Thinget maatte tage en Bestemmelse om, deraf følger, at den Bestemmelse, Thinget tager, skal optages i Loven. Expeditionen af Sagen er jo et ganske andet Spørgsmaal, end hvorvidt Thinget vil tage en Beslutning eller ikke; om denne Beslutning, naar den er bleven tagen, skal communiceres Noget eller ikke og hvorledes, er en ganske anden Sag, men den kan i mine Tanker aldeles ikke have Indflydelse paa, om Spørgsmaalet skal afgjøres eller ikke.

Treschow: Efter den Forklaring, som den ærede Ordfører har givet angaaende Udvalgets Indstilling, og med Hensyn til, at han erkjender, hvad jeg ogsaa troer er fuldkommen rigtigst, at fordi Thinget billiger en saadan provisorisk Lov, som den, hvorom her har været Spørgsmaal, det dog ikke er nødvendigt, at en saadan optages i denne Lov, der er indstillet til Sanction, skulde jeg stemme for, at Udvalgets Indstillingspunkter følges, dog saaledes, at det formelle Spørgsmaal

stilles først, altsaa at Nr. 2 kommer først under Afstemning og dernæst Nr. 1.

Skoleforstander Sørensen: Det sidste Forslag tiltræder jeg med den Bemærkning, at, hvis dette ikke bliver taget til Følge, men Thinget stemmer over Indstillingspunkterne i den Orden, hvori de staae opførte, føler jeg mig opfordret til at stemme for Nr. 1, men imod Nr. 2, idet jeg dog erklærer, at jeg ingenlunde er imod den foreløbige Lov, men kun anseer Nr. 2 aldeles overflødig, da Sagen allerede er afgjort ved at stemme over Nr. 1.

Orsted: I og for sig selv forekommer det mig at være 2 forskellige Spørgsmaal, om man billiger en provisorisk Lovs Indhold og om man billiger, at den provisorisk er udkommen; og man kunde vel tænke sig, at den lovgivende Forsamling var aldeles enig i Indholdet af en provisorisk Lov, og dog misbillige, at en saadan var udkommen. Man har Exempel derpaa i det norske Storting. Det forekommer mig altsaa ganske naturligt, at der gjøres til Forsamlingen Indstilling om at billige, at den provisoriske Lov er udkommen, og at dette afstemmes først, for man gaaer ind paa Spørgsmaalet, om man ogsaa bifalder, at der udkommer en Lov, hvorved den provisoriske Lov for Fremtiden stadfæstes. Jeg er ogsaa aldeles enig, saavel med min ærede Sidemand (Blechingberg) som med flere, der have udtalt sig for, at der ikke behøves i den Lov, som nu udkommer, at udtales Noget om, at man billiger, at en saadan provisorisk Lov er udkommen, da den stiltiende Billigelse, som indeholdes i, at man deels bifalder Indholdet og gjør den foreløbige Lov til fremtidig Lov, og man heller ikke har foretaget noget misbilligende Skridt med Hensyn til, at den er udkommen som provisorisk, hvortil der vistnok efter Omstændighederne ikke her er den allerringeste Anledning, er aldeles tilstrækkelig. Siden jeg har reist mig, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg kunde være meget stemt for, at man satte en saa kort Termin for den omtalte Lovs Gyldighed som muligt; dog jeg anseer det onskeligt, at man saasnart som muligt kunde blive fri for de Undtagelser, som før i den provisoriske Placat af 1842 og siden i Placat af 1844 have været gjorte fra de vig-